

Forfatter: Larsen, Karl

Titel: Udrag fra Kvinder

Citation: Larsen, Karl: "Kvinder", i Larsen, Karl: *Kvinder*, Gyldendalske Boghandels Forlag, 1889, s. 99. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-larsenk_02-shoot-idm139822171179856/facsimile.pdf (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Kvinder

af. Du sagde jo selv, at Folkene ikke stiller andre Fordringer end, hvad der naturligvis kan overkommes. Og det kan vel ikke være saa langt henne endnu. — Mener Du ikke?

OBERSTEN

(skarpt).

Jeg mener blandt meget andet, at der hos Meerwaldt's er en ung Pige, som jeg troede, Du holdt af, og som Du gjerne vilde se lykkelig gift.

FRUEN.

Men selv om der nu ogsaa skulde have været noget mere i det Forhold imellem Willibald og Schulze's Datter, saa bliver det jo netop nu forbi; og Klara von Meerwaldt og han kan blive de lykkeligste Ægtefolk i Tiden, selv om der ikke var saadan nogen ren romanagtig Kærlighed til at begynde med. — Det maa Du jo dog vide, Rathen.

OBERSTEN

(titer og ser paa hende).

FRUEN.

Ja, og maaske netop dette her vil faa Willibald til at indse, at det er nødvendigt, han gifter sig, som vi har talt om, og som vi begge ønsker.